

ΕΓΙΝΕ και αυτό. Μέσα σε ένα δευτερόλεπτο, περάσαμε από τον ένα χρόνο στον άλλο, αγκαλιαστήκαμε, φιληθήκαμε, τρέξαμε στα τηλέφωνα να ευχηθούμε στους αγαπημένους που δεν βρίσκονταν μαζί μας, στο κομφούζιο των στιγμών διαβήκαμε το κατώφλι. Πέρασε και αυτός ο χρόνος χωρίς καν να το συνειδητοποιήσουμε για ακόμη μια φορά. Πέρασαμε τα Χριστούγεννα με τους συγγενείς και τους φίλους μας, δακρύσαμε την ώρα που άλλαξε ο χρόνος, γιατί είναι η μόνη στιγμή που συνειδητοποιούμε πόσο γρήγορα φεύγει η ζωή μας και το όνειρο για επιστροφή στην πατρίδα γίνεται όνειρο απατηλό και δεν είναι λίγο αυτοί που λένε, μήπως ήταν καλύτερα αν επιστρέφαμε στην πατρίδα στα πενήντε χρόνια που πολλοί είχαν προγραμματίσει; Ο νόστος και ο πόθος για επιστροφή στην πατρίδα βέβαια είναι για τον Έλληνα μετανάστη ένα πρόβλημα από τα πανάρχαια χρόνια και ότι όλοι επιθυμούμε τις μέρες των Χριστουγέννων και του Νέου Έτους να βρισκόμαστε στην πατρίδα. Δηλαδή σκεφτήκαμε αυτές τις μέρες πόσο γρήγορα φεύγει η ζωή και πόσο καλύτερα θα ήταν αν ήμασταν στην πατρίδα μας, αλλά δεν σκεφτήκαμε τι μπορούμε να κάνουμε για να καλύτερεύουμε τη ζωή μας, στα στενά της όρια τα προσωπικά ή τα οικογενειακά, ούτε στα πιο πλατιά της παροικίας μας, τουναντίον λίγο μετά το κλίμα των ημερών ξεχάσαμε τα πάντα και κάναμε τη ρήξη πάλι κύρια απασχόληση της καθημερινότητάς μας.

Απόψεις

Γράφει η Δέσποινα Μπαχά

ΝΑ ΛΟΙΠΟΝ που τελείωσαν και φέτος τα Χριστούγεννα και η Πρωτοχρονιά και αρχίζει και πάλι η ρουτίνα της καθημερινότητας. Όλο αυτό το μικρό αλλά πολυέξοδο εορταστικό διάστημα αγοράσαμε τα δώρα, γιορτάσαμε, φάγαμε, ήπιαμε, δεν έλλειψαν και τα ατυχήματα, αλλά τώρα όπου νάναι θάρθει και η ώρα των λογαριασμών.

της του Χριστού, ακόμη και από τον παραδοσιακό τρόπο εορτασμού του. Περιορίστηκαν στη χαρά που προσφέρουν, ξεχνώντας πως υπάρχουν και κάποιοι που δεν γιορτάζουν καθόλου γιατί δεν έχουν τη δυνατότητα να το κάνουν. Οι καταναλωτές πληρώνουν, οι έμποροι και οι τραπεζίτες τριβούν τα χέρια, ενώ πολλοί είναι ε-

πό τα Χριστούγεννα πανάκριβο, θα δεις την τιμή του να πέφτει στο μισό και πιο κάτω. Τζίρος να γίνεται, γιατί αμέσως μετά θα ξαναρχίσει ο ίδιος κύκλος για το Πάσχα. Πριν λοιπόν εκπνεύσει ο Γενάρης ή πριν μπούμε στη Σαρακοστή, στις βιτρίνες των καταστημάτων θα βγουν τα σοκολατένια αυγά και τα λαγουδάκια, τα Πασχαλιανά στολίδια και όλα εκείνα τα Πασχαλιάτικα που ανεβάζουν το τζίρο των καταστηματαρχών. Το εμπόριο δεν σταματά πουθενά. Και πως να σταματήσει εδώ που τα λέμε; Αρκεί που υπάρχει η διάθεση των καταναλωτών να αγοράζουν. Αιτίες βρίσκονται πολλές. Και οι θρησκευτικές γιορτές της Χριστιανοσύνης προσφέρονται για το σκοπό.

Γιορτές για Πανηγύρια

Λίγες μέρες μετά την ξενοιασιά, οι πονοκέφαλοι! Όλοι όσοι ψώνισαν χρησιμοποιώντας τις πιστωτικές κάρτες, θα αρχίσουν να λαμβάνουν τις λυπητερές και θα τριβούν τα μάτια τους. Πολλοί είναι εκείνοι που θα αναρωτηθούν: «μα καλά, τι το ήθελα και το πήρα αυτό; Όταν δουν τους ψυχρούς αριθμούς, τριψήφιους ή τετραψήφιους που πρέπει να πληρώσουν. Γιατί όσοι δεν έχουν καταλάβει, τα Χριστούγεννα και η Πρωτοχρονιά, έχουν μετατραπεί σε εμποροπανηγύρεις που απέχουν πολύ από το αληθινό νόημα της Γέννη-

κείνοι που περιμένουν «πως και πως» τις μέρες αυτές να βγάλουν τα σπασμένα όλης της χρονιάς.

ΣΥΜΒΑΙΝΕΙ και το άλλο αμέσως μόλις τελειώσει το εορταστικό δεκαπενθήμερο. Τα καταστήματα αρχίζουν τις μεγάλες εκπτώσεις να ξεπουλήσουν ότι απέμεινε από εμπόρευμα και κοντά σε εκείνο, ότι άλλη σαβούρα υπάρχει λόγω του «πνεύματος της φθηνείας». Άντε πάλι οι καταναλωτές στην αγορά να προλάβουν τις ευκαιρίες. Κάτι που το αγοράζεις λίγο πριν α-

ΠΑΡΑΔΕΙΓΜΑ προς αποφυγή! Μη μου πείτε ότι είδατε σε γιορτές άλλων θρησκειών, να γίνεται τέτοιο πανηγύρι. Ούτε και στα κράτη ακόμη, όπου αποτελούν επίσημη θρησκεία άλλες από αυτή της Χριστιανικής, δεν ακολουθούν το παράδειγμά μας. Για μας το νόημα των Χριστουγέννων είναι η εμποροπανήγυρη και το καθησίο με κρασοκατάνυξη. Για το αληθινό μήνυμα των Χριστουγέννων, που είναι Αγάπη, Ειρήνη, Συμφιλίωση, όσα έφερε και φέρνει ο Χριστός με τη Γέννησή Του, καλύτερα ας μη γίνει λόγος. Και βέβαια η εμποροπανήγυρη σε όλες της τις μορφές θα συνεχίζεται στις μεγάλες γιορτές της Χριστιανοσύνης, όσο ο άνθρωπος θα είναι δούλος της καταναλωτικής κοινωνίας.

Με επιτυχία το πρωτοχρονιάτικο γεύμα του Αγ. Κωνσταντίνου

Από την έκδηλωση στον Άγιο Κωνσταντίνο για τη γιορτή του Νέου στους 2009 ο αιδ. πατήρ Νεκτάριος έκανε τραπέζι στους άπορους και η κα Λούκας με τη χωροδία έψαλαν τα κάλαντα. Ο αιδ. πατήρ Νεκτάριος Ζορμπαλάς με τη Βασιλόπιτα

Ο αιδ. πατήρ Νεκτάριος με τους άπορους στο πρωτοχρονιάτικο τραπέζι

Η κα Δήμητρα Μιχοπούλου με το χαμόγελο της ζωντάνεψε την εκδήλωση

Η άποψη της κατάμεστης αίθουσας